

ĐẠO DIỄN VIỆT TÚ TÍCH TỤ ĐỂ BÙNG NỔ

Thức dậy: Chu Hựu Hoàng
Ảnh: (Nhân vật cùng cấp)

ĐÀM DẤU NĂM NGƯỜI TA THẤY VIỆT TÚ BIẾN MẶT KHỎI CÁC SHOW DIỄN AM NHẠC. TƯƠNG RẰNG ĐÀ QUÊN, BỎNG VÌ ĐẠO DIỄN ĐƯỢC TIẾNG LÀ LẮM CHIỀU NHIỀU TRỞ TRÊN SÂN KHẤU NÀY QUAY LẠI VỚI DU ẮN KHÔNG GIÀN AM NHẠC. VÀ LẬP TỨC NÓI ĐINH NÓI ĐÁM. KHÔNG CÒN CÓ LÝ DO GÌ CHÍNH ĐĂNG HỒN NỮA CHO CUỘC TRÒ CHUYỆN NÀY.

ĐÀ QUÁ GIÀ ĐỂ THEO DƯỚI NHỮNG GIÁC MƠ LỚN

“Anh ‘mất tích’ một thời gian tương đối dài để rồi tái xuất với Không Gian Âm Nhạc (KGAN) ấn tượng và một loạt dự án lớn khác. Điều gì nhu chân anh lâu thế?”

Về thời gian “ngủ đông” vừa rồi thì nghĩ mình đã...lạm hơi quá (cười). Chính tôi cũng không nghĩ mình nghỉ ngơi lâu như vậy. Suốt mùa hè và những tháng cuối năm tiếp trước đó công việc với mắt định hướng không biết nên tiếp tục như nào đã tạo ra kỳ “ngủ đông”. Công việc giải đoạn khủng hoảng ngày sau đó, rồi hai giải đoạn này với trình kết hợp với nhau tạo ra chu kỳ vừa rồi. Tuy nhiên điều gì cũng có hai mặt, khoảng thời gian nghỉ ngơi “cố tình” và “cuồng ợ” kết hợp với nhau đó đã giúp tôi tích tụ một nguồn năng lượng dồi dào để có thể ngay lập tức bùng nổ khi quay trở lại.

“Nghe có vẻ hơi phi lý nhỉ, bởi quen ‘ngủ’ rồi, đâu có dễ mà ‘bùng nổ’ trở lại?”

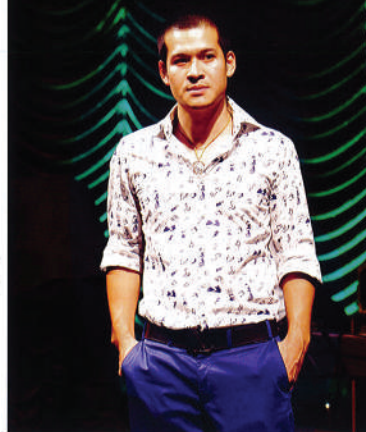
Sau thời gian nghỉ dài, tôi ngẫm nghĩ lại sức ý của mình. Cũng giống như việc có một thời gian liên tục bạn tập thể dục, rồi bỏ tập, sau đó tập lại, lúc đó sức ý là thách thức lớn nhất. Bạn cứ nghĩ rằng chỉ đơn giản là quay trở lại với guồng quay cũ, nhưng một thủ hoàn toàn mới từ cảm giác cho tới thực tế. Lúc không làm việc thì mong được làm việc, nhưng lúc được làm rồi thì lại tìm đủ lý do để không làm. Chỉ có khát khao được trở lại với công việc với guồng quay quen thuộc mới giúp mình vượt qua được giải đoạn đó.

“Trong giải đoạn ‘ngủ đông’ đó, anh lấy gì làm thú vui tiêu khiển?”

Thực sự đây “lý tưởng” là thời gian tôi gần như mất đi những đam mê, thì không biết nên tiếp tục như nào và cần làm gì để lấy lại những đam mê đã mất đi. Rồi thì cả việc loay hoay tìm cho mình một định hướng phù hợp cho những giải đoạn tiếp theo đó nữa là làm tôi rơi vào cảm giác mất định hướng thực sự.

“Anh còn thú gì xem show ở nước ngoài chứ?”

Ngày cả lúc chán nhất thì đây có

Tôi đi xem nhiều tới mức có những vô diễn như Lion King tôi xem ở ba nơi khác nhau chỉ để thấy được sự khác biệt của bản của một sản phẩm giải trí nhưng được làm tại ba thị trường khác nhau như thế nào. Có thể những chuyến đi đó một cách vô hình, chính là thứ giúp tôi nuôi dưỡng niềm đam mê với công việc của mình.

le là thú đam mê cuối cùng mà tôi còn giữ lại liên quan đến công việc. Tôi đi xem nhiều tới mức có những vô diễn như Lion King tôi xem ở ba nơi khác nhau chỉ để thấy được sự khác biệt của bản của một sản phẩm giải trí nhưng được làm tại ba thị trường khác nhau như thế nào. Có thể những chuyến đi đó một cách vô hình chính là thứ giúp tôi nuôi dưỡng niềm đam mê với công việc của mình.

“Thật khó mà không ‘trở nên’ lại nghiêm túc”. Hời hợt, xem họ xong anh có thấy buồn và tiếc nhiều cho mình không?”

Tiếp nhận mình không có cơ hội để làm việc ở một trường đẳng cấp cao như họ, vì mình đã quá già để có thể theo đuổi những giấc mơ lớn cần nhiều thời gian và cả sự may mắn như vậy.

QUAN TRỌNG NHẤT LÀ SỰ HỢP LÝ

“Quay trở lại dự án làm người ta nhắc hoài tới anh thời gian trước KGAN. Mọi câu 7 số nhưng có vẻ dường song vững chắc hơn thời Con Đường Âm Nhạc. Có vẻ anh hợp duyên với các show âm nhạc?”

Tôi là dân học nhạc (chỉ có điều không có duyên để trở thành một nhạc công). Âm nhạc và thời trang ngoài ý nghĩa là công việc thì hai thứ đó là niềm đam mê của tôi trong cuộc sống. Những gì tôi và ekip mình làm và được mọi người ghi nhận đều có một điểm chung là nó đúng với bản chất của tôi và đam mê của tôi... những gì tôi và ekip mình làm... những gì tôi và ekip mình làm...

Tôi sẽ không chấp nhận việc một chương trình nghệ thuật hay, có chất lượng nhưng phải móc tiền túi bù lỗ để duy trì sự tồn tại cho nó chỉ vì điều này đi ngược lại với quy luật phát triển...

Tôi là dân học nhạc (chỉ có điều không có duyên để trở thành một nhạc công). Âm nhạc và thời trang ngoài ý nghĩa là công việc thì hai thứ đó là niềm đam mê của tôi. Những gì tôi và ekip làm và được mọi người ghi nhận đều có một điểm chung là nó đúng với bản chất của tôi và đam mê của tôi... những gì tôi và ekip mình làm... những gì tôi và ekip mình làm...

“Giờ thì KGAN đã qua cái thời ‘không biết sống chết ra sao’.”

Nhưng anh định “nuôi” nó kiểu gì để nó không phải từ từ đi dần đến nỗi chán chường?

Mọi thứ vẫn vậy thôi, không có gì là dễ dàng. Chúng tôi vẫn phải đối mặt với sức ép hàng ngày để duy trì sự tồn tại của nó. Thời điểm KGAN ra đời, một tháng thì trước đó là hai show ca nhạc, thậm chí có tháng không có show diễn nào. Còn số này giờ đây lên tới 6-7 chương trình khác nhau một tháng. Nhưng tôi vẫn giữ nguyên quan điểm của mình: nghệ thuật và thương mại phải song hành, chương trình phải tồn tại được nhờ lòng yêu bản ra, chúng nó được lòng yêu bản ra, chúng nó được lòng yêu bản ra... không còn đủ duy trì cho chương trình, nó sẽ phải ngừng lại cho dù sự ghi nhận của xã hội có lớn đến đâu. Tôi sẽ không chấp nhận việc một chương trình nghệ thuật hay, có chất lượng nhưng phải móc tiền túi bù lỗ để duy trì sự tồn tại cho nó chỉ vì điều này đi ngược lại với quy luật phát triển.

“Dù gì thì cũng phải khen anh chọn thời điểm ‘tái xuất’ qua chuỗi khi anh bắt tay làm KGAN với đủ cả thiên thời, địa lợi lẫn nhân hòa...”

Chắc chắn, KGAN có thành công thì thành công nhờ vào thời cơ. Chúng tôi đã quá may mắn khi ra mắt chương trình vào thời điểm mà con

khất của khán giả với những chương trình nghệ thuật có chất lượng lên cao trào. Khán giả đến với KGAN là để thưởng thức những gì mà họ không tìm thấy được ở những show diễn khác, cho dù nghệ sĩ có trùng lặp với các chương trình khác. Thậm chí có những người nói với tôi rằng điều họ thích ở KGAN là chúng tôi kiểm soát được chất lượng của chương trình vì có một điểm đặt riêng của mình. Các địa điểm biểu diễn khác, họ không có quyền từ chối bất kỳ ai tới thuê địa điểm, và điều này làm cho chất lượng nghệ thuật không ổn định. Thêm vào đó, không phải đơn vị nào cũng có ý thức tạo ra một sản phẩm đáng giá, mà nhiều người vẫn làm chương trình với tư duy chỉ để kiếm tiền trong thời gian vừa rồi để rồi đến lúc đó...

Điều quan trọng nhất, khán giả đến với KGAN là được sự chăm sóc và tận trọng không có ở bất kỳ đâu. Điều này chúng tôi cho rằng mình không có show diễn hoàn hảo để đảm bảo quyền lợi của khán giả trong KGAN số 6. Chúng tôi không có tính toán những khác biệt đó để gây ấn tượng mà chỉ đơn giản là chất lượng mà một chương trình như KGAN phải có.

CÓ ĐI THÌ MỚI THẤY ĐƯỜNG

“KGAN đã điểm qua hàng loạt ca sĩ nổi tiếng. Khi còn ca sĩ can đảm, liệu chương trình có rơi vào bế tắc?”

Chúng tôi có lòng dũng này ngày từ khi còn chưa bắt đầu. Thách thức này có thật, đặc biệt trong bối cảnh thị trường hiện nay. Sản xuất các ngôi sao xuất hiện đầy đủ, dần đến sự nhàm chán. Làm chương trình thiếu ngôi sao xuất hiện lần đầu tiên, hoặc sau nhiều năm tái xuất chỉ mang tính chất vui vẻ. Tuy nhiên, có đi thì mới thấy được, có đi một chút thì mới thấy được mà bỏ qua cho tới ra chương trình như KGAN thì quá lãng phí. Thách thức cũng sẽ là động lực để sáng tạo.

Hien đang có những số sánh, giá show của diva Thanh Lam, Hà Trần... chẳng dất hơn Quang Linh, Ngọc Anh... Về hình chúng đang cập các đêm diễn bằng nhau?”

Đúng là chúng tôi đã từng bán 3 triệu đồng/lẻ trong live show đầu tiên của KGAN là Đuống & lý (dù theo lý thuyết hai nghệ sĩ này không hề ăn khách). Sau đó là show Tuấn Ngọc - Nguyễn Thảo tra mức về 2 triệu đồng, và giờ Nguyễn Minh đó, dù với một số show như Tuấn Ngọc - Nguyễn Thảo; Thu Phương - Hà Anh Tuấn chúng tôi biết có khi bán 4-5 triệu đồng/lẻ cũng có người mua vì sức hút của nghệ sĩ qua lại, nhưng chúng tôi không lường giá về vì chúng có lý do gì để tăng cả. Không nên nhìn ngắn nếu muốn đi đường dài, vì ngày là bán toàn của một chuỗi chương trình chứ không phải của chỉ riêng một chương trình.

Nhưng trong bối cảnh kinh tế này, giá về KGAN có ngất ngưỡng liệu có phải “chơi ngông”?

Làm một phép tính đơn giản, nếu là khán giả thường xuyên của KGAN, trung bình một tháng bạn sẽ dành từ 3-4 triệu đồng cho một cặp vé vào các show nghệ sĩ, thành viên trong ekip để tìm ra những người mà mình thích, cách làm mới để có thể đưa mức giá thành sản xuất chương trình về mức hợp lý hơn. Nếu làm được như vậy, tôi tin rằng KGAN sẽ có thêm nhiều khán giả trung thành nữa, những người luôn luôn muốn được đến với chúng tôi những chưa có đủ điều kiện.